

Træk fra engelsk mekaniseret Landbrug.

En ung Landmand, der i Sommeren 1947 opholdt sig i England for at sætte sig ind i engelske Landbrugsforhold, gør i nedenstaaende Artikel Rede for, hvad han har set vedr. Anvendelse af mekaniske Hjælpemidler.

Af *Ole Wolff*.

For at se og lære nyt, især hvad mekaniseret Landbrug angaar, tog jeg som Landvæsenselev paa en større engelsk Gaard i Foraaret 1947. Gaarden, der er beliggende i Northumberland, bestaar egentlig af to, der delvis drives sammen. Den ene har et Tilliggende af ca. 800 acres (324 ha), og den anden ca. 1 200 acres (485 ha). Jorden er meget uensartet og Terrænet stærkt bakket. Disse 2 000 acres (810 ha) bliver særdeles intensivt drevet af 20 Mennesker, Forvalter og Røgttere medregnet. Det svarer til en Arbejder pr. 40 ha.

Til Orientering kan det oplyses, at det engelske Landbrug har de samme ydre Kaar som det danske. Der dyrkes de samme Afgrøder, Klimaet er ogsaa nogenlunde som her i Landet — dog om muligt endnu mere ustadigt end vort — og Agerjordens Beskaffenhed er ogsaa i det store og hele som den danske. Mangelen paa Arbejdskraft i Landbruget er betydelig større i England end i Danmark, hvilket har medført en stærk Mekanisering af Jordbruget, som ikke blot indskrænker sig til nogle faa større Gaarde, men som — omend i varierende Grad — er udstrakt til alle Brugsstørrelser.

Hovedgrundlaget for Markbrugets Mekanisering er Traktoren, og jo større Gaard, des lettere er det at vælge de rigtige Typer: Bæltetraktor for det svære Træk, Traktor med indstillelige Hjul for Radrensning o. s. v., mens den mindre Gaard forlanger alle Slags Arbejder udført af den samme Traktor.

De fleste større Gaarde bruger Bæltetraktor for Pløjning, Harvning, Saaning, for Høstmaskiner og i det hele taget for alle Job, hvor Traktoren ikke behøver at komme paa fast Vej. I stærkt bakket Terræn er de faktisk de eneste Traktorer, der ikke „hænger fast“ under svært Træk. De er dyre i Anskaffelse, men billige i Drift, da de gerne er forsynet med Dieselmotor. Mærket „Catarpillar“ er det almindeligste, men ogsaa „International“ og den engelske „Fowler“ er stærkt anvendte.

Af Hjultraktorerne er Hovedparten af Mærket „Fordson“. Standardtypen, som blev produceret i Titusindvis under Krigen, er saa velkendt overalt, at den ikke behøver nærmere Omtale. Den nye „Fordson Major“ er en Model, som kan siges at komme nær paa Linie med de amerikanske Traktorer, og den er meget populær; udstyret med Gummihjul er det en typisk Traktor „til alle Formaal“. Den kan være forsynet med hydraulisk „lift“, som er stærkt opreklameret, men ikke særlig udbredt.

De engelske Fabrikanter har særlig beskæftiget sig med lette Traktorer til Brug paa smaa Gaarde. „Ferguson“ og „David Brown“ er Eksempler herpaa. „Ferguson“s hydraulisk løftede Redskaber udgør et helt System og gør alle Arbejder mulige, hvilket maa kræves, for at Traktordrift overhovedet skal kunne svare sig. Dette er netop en Ting, som kendetegner det engelske Landbrug, og som savnes ved det danske: Traktorerne arbejder hver Dag Aaret rundt og anvendes til alt muligt. I en Del Tilfælde kan et Spand Heste vel udføre det samme Arbejde billigere for Landmanden, men Traktoren gør det lettere og hurtigere.

Det forstaas af det foregaaende, at en Traktor uden Gummihjul er som en Hest med ømme Ben. Den kan ikke komme paa Vejen. Det anbefales derfor kraftigt i England at indkøbe Traktorer med Gummihjul. Pløjning i fedtet Føre er ganske vist ikke muligt med Gummiringe, men der findes specielle „Snekæder“ eller sammenklappelige Spadeklør til at montere uden paa Ringene, naar Traktoren skal anvendes til Pløjning under saadanne Forhold.

Traktorer alene gør ingen Gaard mekaniseret. Der kræves

Redskaber specielt beregnede for Traktor: Plov, Tallerkenharve o. lign., men det er overraskende at se, hvor mange forhen hestetrukne Markredskaber, man med Fordel kan sætte sin Traktor for. Selvbinderen først og fremmest, og alle Slags Harver, Kultivator, Tromle og Agerslæber, men ogsaa saadan et Redskab som Slaamaskinen. Ved at forsyne den med en kort Stang og vende Indstillingshaandtagene, saa Traktorføreren kan betjene dem fra sit Sæde, har man en udmærket Slaamaskine, hurtigere at spænde for og fra end nogen kostbar Traktorslaamaskine med Kraftoverføring.

Arbejdsvogne

er et af de Problemer, der melder sig ved Mekanisering. De gammeldags Kassevogne er aldeles uegnede for Traktor, ogsaa de engelske. For Øjeblikket ser man alle mulige Udførelser (dog alle Fladvogne). 4- og 2-hjulede, specielt byggede Fabrikater og ombyggede Automobil-Undervogne. Det er min Erfaring, at de 2-hjulede Vogne er at foretrække af mange Grunde. De er de simpleste og derfor de billigste; de er ikke vanskelige at bygge med Tippelad (bagover). Automatisk Bremse-

Fig. 1. En ideel Arbejdsvogn med 2 Hjul og Ballondæk. Ladet er kun $\frac{3}{4}$ m fra Jorden, hvilket giver en behagelig Læsehøjde. Vognen her er læsset med $2\frac{1}{2}$ Tons Hø i Baller.

anordning (indbygget i Trækstangen) er nemmere indrettet, fremfor paa den 4-hjulede Type, og endelig er de lette at bakke ind alle Vegne. Man kan hertil indvende, at de ikke har den samme Lasteevne som en 4-Hjuler, men en Vogn med gode Dæk eller bedst med Tvillinghjul (f. Eks. fra ophugget Lastbil) tager 2—3 Tons, og det er fuldt tilstrækkeligt, hvilket man snart opdager, naar man kører Roer eller Staldgødning paa blød Bund. Det er under saadanne Forhold, at brede Gummi-hjul (Ballondæk) eller Tvillinghjul staar deres Prøve. Ved at læsse en 2-Hjuler sværere i Forenden end bagtil, faar man Vægt paa Trækbommen og Traktorens Baghjul og derved bedre „grib“, mens en 4-hjulet Vogn er en „død“ Vægt for en Traktor, hvis Trækbom er nær Jordens Overflade.

Fra det daglige Arbejde har jeg samlet følgende „Opskrifter“.

Pløjning.

Op- og Affuring lader sig udmærket gøre med Traktorplov, selv om Affuring kræver Øvelse for at blive helt fin. Ved en Opfuring stiller man sin Plov, saa kun bageste Plovlegeme er i Jorden. Man kan køre tilbage og „flække“ Furen saa fint som med et Spand Heste og en Svingplov. For at kunne fure af, maa man have en nøjagtig Opfuring og have pløjet lige, saaledes at Udkastet er lige bredt overalt. Den allersidste Fure tages med forreste Plovlegeme, eller, hvis det er en mangefuret Plov, med alle Skær undtagen det bageste. Pløjer man Forpløjning med en almindelig Traktorplov, faar man runde Hjørner i Marken, men med en hydraulisk løftet Plov („Ferguson“, „Fordson Major“ eller „David Brown“) kan man bakke helt ud i Hjørnet og give det et pynteligere Udseende.

Saaning.

Hvis Fortøjet tages af Saamaskinen, og der sættes et Gangbrædt bag ved Tragtene, har man en brugbar Traktorsaamaskine. Noget tilsvarende kan forøvrigt foretages med Kartoffellæggeren. Til Roesaaning er en Markør nødvendig, men ikke til Korn- og Udlægssaaning. Med lidt Øvelse kan en Traktor-

fører godt holde Saamaskinen „i Sporet“. En Bæltetraktor er det ideelle for en Saamaskine, da den ikke trykker Saabedet sammen som Hjul gør, men iøvrigt synes Hjulsporene ikke at hindre Spiring, naar der harves efter med Letharve. Tværtimod har jeg set Korn komme op hurtigere i Traktorens Hjulspor (Haarrørsvirkningen trækker Fugtigheden op). Ved Roesaaning maa man passe, at Traktorhjulene gaar mellem Rækkerne; dette vil sige, at Hjulafstanden bør være indstillelig, hvilket den da ogsaa er paa adskillige Traktorer.

Radrensning.

De fleste Steder i England bliver Radrensning før Udtynding endnu udført med Heste. Ved en Demonstration, som Sukkerfabrikken i Cupar i Skotland lod afholde, vistes over 20 forskellige Systemer for mekaniseret „tæt Radrensning“, hvis Arbejdsresultat sammenlignedes med det, der kan opnaas ved Hjælp af en almindelig 2-rækket hestetrukket Radrenser. Selv den bedste Traktorradrenser kunde dog ikke komme op paa Siden af „den gammeldags Metode“.

Radrensning paa senere Stadier af Roernes Udvikling kan med Fordel udføres med Traktor, men naar Rækkerne lukker sig, kniber det igen, da Hjulene er tilbøjelige til at beskadige Bladene, hvis man ikke anvender de ganske smalle Jernhjul med een Række Spadeklør. Dette er dog ikke ensbetydende med, at Radrensning med Traktor i Roemarken skulde være en Umulighed, men man naar ikke det helt tilfredsstillende med Hensyn til Arbejdets Kvalitet.

Radrensning og Hynning i Kartoffelmarken er derimod let at udføre med godt Resultat. Det bedste Arbejde opnaas, naar Skærene er ophængt under Traktoren i Stedet for bag ved denne, men det tager lang Tid at paa- og afmontere denne Type, og det er ubekvem, naar Traktoren anvendes til alle Slags Arbejder.

Høhøst.

Den „hjemmelavede“ Traktorslaamaskine er omtalt tidligere; saavel Høvenderen som Riven kan anbringes paa ganske samme

Maade. En Høslæber fastspændt ubevægelig foran Traktoren er udmærket til at bringe Høet til Stakken (Traktoren bakkes væk). Høet er da nemt at faa fat i, bedre end ved en hestetrukket Høslæber, som slaar Kolbøtte ved Aftømning og „laaser“ Høet sammen. Mange af de større Gaarde i England presser Høet før Indkørslen, hvilket er en stor Behagelighed, ligesom det pressede Hø ikke optager saa meget Plads. Høstativer er ikke almindelige herovre, og Traktorhøslæberen (2 m lange

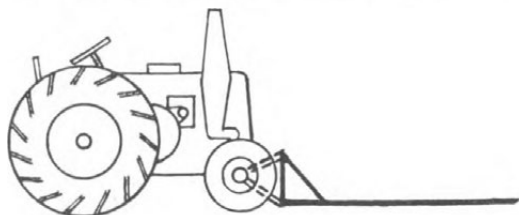
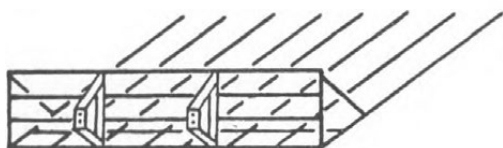

Fig. 2. Høslæber.
2 m bred og med
2 m lange Tænder
af Træ med Jern-
spidser. Fastspændes
ubevægelig paa
Traktorens Foraksel.

Tænder) skubber da Høstakkene hen til Halmpresseren, som anbringes paa et bekvemt Sted i Marken. En Pick-up Presser (som presser Halm efter Mejetærskere) er den bedste Maskine at fylde i, og den kan flyttes rundt i Marken, hvis Høet staar paa Stativer.

Kornhøst ved Hjælp af Mejetærskere.

Det er den almindelige Mening i Danmark, at Høstning med Mejetærskere kræver særlig tørt Vejr, saaledes som de har det i disse Maskiners Moderland, Amerika. Den samme Opfattelse var gældende ogsaa i England, før Mejetærskere blev almindelige, men da de i stort Tal blev indført under Krigen for at spare Arbejdskraft, viste det sig, at de gjorde en glimrende Indsats ogsaa i vaade Høstaar, f. Eks. 1944. I England

siger man, at efter Regn kan en Mejetærsker starte før en Binder, og det praktiseres ogsaa.

Hvor godt Vejret end er, skal Kornet kunsttørres, og Tærskemaskinen arbejder upaaklageligt selv med klamt Korn og Straa, hvilket uden Tvivl skyldes den jævne Ilægning i Forbindelse med, at der er Snegletræk til at føre det aftærskede Korn ind i Elevator o. s. v. Vi standsede ikke for smaa Byger, og efter vedvarende Regn startedes, saa snart Aksene var tørre. Det bør dog bemærkes, at vi holdt os over Udlæget med

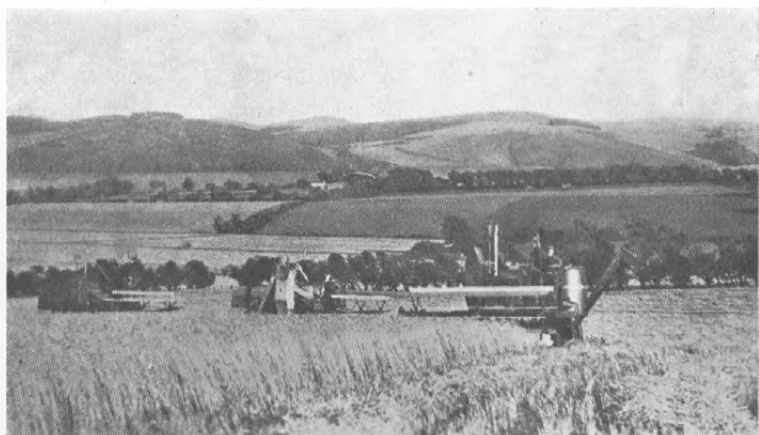

Fig. 3. Tre 12 Fods Mejetærskere i Gang paa en engelsk „hillside“. I den paagældende Mark mejetærskede disse 3 Mand 135 Tdr. Byg i Timen.

Kniven, men at Stublængden ikke oversteg 20 cm i noget Tilfælde. Den klamme Halm tørrer uden Vanskelighed paa Jorden og presses bagefter.

Det, der er beskrevet i det følgende, angaar kun amerikanske Maskiner og kan ikke helt overføres til engelske eller tyske Mærker.

Amerikanske Mejetærskere omfattes af 2 Hovedtyper, den selvdrevne og den traktortrukne. Den førstnævnte Type, f. Eks. af Mærket „Massey Harris“ har en 24" Cylinder og drives af en 60 HK „Chrysler“ Benzinmotor (Forbrug ca. 8 Liter i Timen). Der er 4 Fremad-Gear og 1 Bak-Gear. Cylinderen holder kon-

stant 1 100 Omdrejninger pr. Minut. Denne Maskine kan faas med 8 eller 12 Fods Skærebredde, men de har nogenlunde samme Arbejdsydelse, idet Hastigheden for den brede Maskine maa sættes ned for ikke at „tage for meget ind“, hvis Kornet er svært. I modsat Fald gaar det ud over Rentærskningen. Hastighedsnedsættelsen opvejes imidlertid af den større Skærebredde. Ved at bruge Maskinen med den store Arbejdsbredde bliver der 12 Fod mellem Rækkerne af aftærsket Halm, hvilket er en Fordel ved Presningen.

Kniven er anbragt ret foran Maskinen, saa man kan køre lige tværs gennem Kornet og f. Eks. tage de mest modne Partier først uden at tromle et eneste Straa ned.

Den anden Hovedtype af Mejetærskere, f. Eks. „International“, der har 6—8 Fods Skærebredde, kan nøjes med en forholdsvis lille Benzinmotor til samme Cylinderbredde som den selvdrevne Type (ca. 20 HK, Forbrug 3—4 Liter i Timen). Til Gengæld kræves en Traktor og Traktorfører til dens Drift. I dette Tilfælde bør der være „hugget for“, da Traktor og Mejetærsker „tromler“ Kornet ned i en Bredde af ca. 6 Fod, og ved Drejning lægges Halmen tilmed oven paa det nedtromlede Korn. Denne Type er enklere af Konstruktion, billigere i Indkøb og har mindre Driftsomkostninger end den selvdrevne Maskine. Til Gengæld er een selvdreven 12 Fods Mejetærsker væsentlig mere rentabel end 2 Stkr. 6 eller 8 Fods traktortrukne.

Det er mest almindeligt at fylde Kornet i Sække paa Mejetærskeren, men ved at bygge en Kornbeholder paa Maskinen, spares en Mand foruden det Arbejde, der medgaar til Læsning og Transport af Sækkene i Marken o. s. v. Kornbeholderne paa f. Eks. en „Massey-Harris“ Mejetærsker tager saaledes 15 Tdr. Korn. Fra Beholderne pumpes det over i en Lastvogn eller Traktorpaahængsvogn, som er indrettet saaledes, at Kornet kan tippes af i Korntørreriet.

En af Mejetærskernes stærke Sider er deres Evne til at tage Lejesæd. Hvis de forsynes med en „Pick-up Reel“, f. Eks. „Universal“ eller andre tilsvarende Mærker, kan de tage Korn saa fladt liggende, at ingen Selvbinder vilde kunne gøre noget ved det.

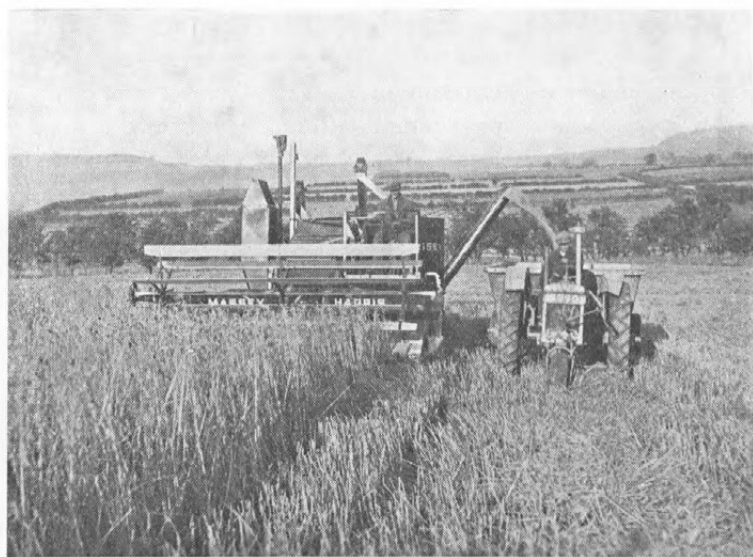

Fig. 4. 12 Fods selvdreven Mejetærsker i Færd med at tømme sin Kornbeholder over i en Traktorpaahængsvogn, hvilket foregaar i Farten.

En „Pick-up Reel“ er en speciel Vinde forsynet med Kamme, der under Vindens Omdrejning holder samme Vinkel i Forhold til Jordoverfladen. Kammen løfter Kornet op over Kniven og ind paa Bordet. Paa dette Punkt har Mejetærskeren et Fortrin for Binderen, idet det er ligegyldigt, om Kornet kommer ind paa den ene eller anden Led. Det gaar jo direkte i Cylindren.

De amerikanske Mejetærskere indeholder kun et enkeltrensende Tærskværk. Det kan dog indstilles til at udskille Kornet saa rent som nogen „Dobbeltrenser“, men det medfører, at der spildes en stor Del Kærne, ligesom Ukrudtsfrø o. lign. følger med Frarensningen. Da dette falder paa Jorden, er den skrappe Rensning med til at forøge Jordens Ukrudtsbestand. Derfor bør Underblæseren ikke have mere Luft, end at Soldene netop kan holdes rene, saa mest muligt af Ukrudtsfrø og golde Kærner følger med Kornet. Det kan skilles fra i en Triør ved Kornets Tørring.

Ved Høstning paa denne Maade gaar Avnerne tabt, idet de blæses bagud over Soldene. Hvis man kan undvære dem som Strøelse, er dette ogsaa mindre væsentligt, naar blot man er sikker paa, at de er nogenlunde fri for Ukrudtsfrø.

Foruden Korn blev ogsaa Græs- og Kløverfrø „mejetærsket“. Det er en nem Maade at høste Frø paa, og Frøspildet ved Opsætning i Hobe eller paa Stativer samt ved Hjemkørsel undgaas, men til Gengæld kan der ogsaa ved manglende Paapaselighed spildes betydeligt mere Frø ved Frarensningen, der falder paa Marken, end ved alle de „gammeldags“ Arbejdsmetoder tilsammen.

Et Tærskværk skal arbejde i vandret Plan for at præstere godt Arbejde. I stærkt bakket Terræn har en Mejetærsker ikke saadanne Arbejdsvilkaar. Kornet og Avnerne vil i det ene Øjeblik rasle rundt i den ene Side af Soldene, for ved Hældning til modsat Side i næste Øjeblik at klumpe sig i den anden Side af Soldene. Hastigheden sættes i saa Fald ned i Forhold til Hældningsgraden, d. v. s. afpasses efter hvor stor en Del af Værket (Soldene), der arbejder med Tærskegodset.

Der findes en Snegl til at føre Kornet ind i Elevatoren, saaledes at Kornets Transport ikke paavirkes af Sidehældning. Halmrysterne er meget korte i Mejetærskere, formentlig for at formindske Maskinens Rumfang. Naar der køres op ad Bakke, bliver Halmen derfor ikke rystet tilstrækkeligt, hvilket Kærner, efterladt under den afkastede Halm, da ogsaa viser.

Til at samle Halmen op og presse den findes nogle specielle Maskiner, f. Eks. af Mærkerne „Ann Arbor“ og „International“. De drives begge ved en Benzinmotor og trækkes af en Traktor, helst en Bæltetraktor. Maskinerne, der vejer op til 5 Tons, er tilbøjelige til at synke i, naar Jorden er blød. De kan efterlade sig grimme Hjulspor i en Udlægsmark. „Ann Arbor“ anvender Staaltraad om Halmballerne og fordrer 3 Mands Betjening, mens „International“ er selvbindende og kræver 1 Mands Betjening foruden Traktorføreren. Halmen bliver haardt presset og fylder derfor kun lidt.

Pick-up Pressere er imidlertid kostbare i Anskaffelse, og man kan godt faa sin Halm presset uden disse Maskiner. Vi

gjorde det f. Eks. ogsaa paa følgende Maade: Efter at Mejetærskeren var færdig paa Marken og Halmen helt tør, blev den revet sammen i Streng med en Heste- eller Traktorrive. En Traktor med paamonteret Høslæber foran (kan „hjemmelaves“), skubbede Halmstrengene sammen og førte Halmen hen til Tærskværkshalmpresseren, der stod opstillet et bekvemt Sted i Marken. 1—2 Mand forkede i, hvad Høslæbereren bragte derhen. For at formindske Løftehøjden og samtidig opnaa jævn Ifyldning kan man lave et Elevatorsejl til at føre Halmen op i Presseren: Skulde den sammenrevne Halm blive vaad inden Presningen, kan Tørringen lettes meget ved et Træk med Høvenderen.

Kørselen blev foretaget med lave Fladvogne, forsynet med skraat udad stillede Gavle. De kan rumme en anselig Mængde Kornneg eller Hø. Ved Indkørsel af Korn paa en saadan Vogn behøves ingen til at „lægge Læs“.

Hverken i Danmark eller i England kan det lade sig gøre at „mejetærske“ uden at kunsttørre Kornet straks efter Tærskningen. Før man ved, om man kan faa sit Korn tørret og rensat, skal man ikke anskaffe sig Mejetærskere. Større Gaarde herovre har deres eget Tørreri. De mindre faar tørret hos Kornfirmaerne. Hvis man vil bygge sit eget Tørreri, bør man indrette det som et kombineret Renseri, Tørreri og Mølleri samt have Siloer til Opbevaring af Kornet i Stedet for Magasin.

Den Farm, hvorpaa jeg var Elev, har anvendt Mejetærskere, Pressere og eget Tørreri i 7 Aar — og hvert Aar med stigende Tilfredshed. Maskiner og Anlæg har i denne Periode tjent deres Anskaffelsespris ind, hvortil kommer Fordele, som ikke finder regnskabsmæssigt Udtryk, f. Eks. at Arbejdet kan være mere behageligt o. lign.

Til Orientering bør det dog i denne Forbindelse nævnes, at Kornpriserne i England er dobbelt saa høje som i Danmark. For en almindelig engelsk Farm er Salg af Korn den største Indtægtskilde. Der er dog ikke absolut Enighed om Mejetærskeres økonomiske Fortrin. Adskillige Farmere vil saaledes hævde, at Høstning med Mejetærskere trods alt er noget dyrere end med Binder og paafølgende Tærskning.

Der er maaske ogsaa Grund til at minde om de Forhold, hvorunder Englands Landbrug i sin Tid under Krigen mekaniseredes. Det skete ikke af økonomiske Hensyn. Formaalet var at frembringe den størst mulige Produktion med den mindst mulige Indsats af menneskelig Arbejdskraft.

Hvad enten det rent økonomisk kan betale sig at anvende Mejetærskere eller ikke, saa er det indtil nu de mest arbejdsbesparende Landbrugsmaskiner, der er fremstillet. Det er ved Hjælp af disse Maskiner muligt for en Gaards faste Mandskab at klare Kornhøsten uden ekstra Høsthjælp af nogen Art. Med den Knaphed paa Arbejdskraft, der raader i England for Tiden, gaar Arbejdsbesparelse ofte forud for almindelige økonomiske Hensyn.

Ensilage.

Ved Græsmelsfabrikation herovre anvendes Læsemaskiner for Grøntfoderet. En enkel og brugbar Konstruktion som „Butterley“ vilde være ideel for danske Gaarde, som anvender Lucerne paa Stald til Malkekvæget en Del af Sommeren og som ensilerer Sneglebælg o. lign. Maskinen hægtes simpelt hen bag ved en Arbejdsvogn, og den læsser alt, som er revet i Streng.

En Del Ensilage bliver herovre lavet af en Blanding af Havre, Ærter, Vikker, Hestebønner og Rajgræs. Denne Afgrøde kan blive meget svær, naar den faar rigelig Kalksalpeter, og den tages med Selvbinder. Negene bliver skaaret i en Ruffer, f. Eks. „International“ eller „Massey-Harris“. Det skaarede Materiale blæses op i Siloen, idet Maskinen er forsynet med en Blæser.

Staldgødning.

Paa den paagældende Egn i England udkøres Staldgødningen altid i Smaabunker, og der findes en Maskine, som er i Stand til at sprede dem („Wild Twaites“). Den arbejder med Kraftoverføring. Mangen dansk Landmand vil vel nok foretrække at sprede Gødningen fra Vogn fremfor at købe denne ret kostbare Maskine. Metoden kan maaske ikke betale sig, men hvis

der ikke er Arbejdsstyrke nok til Udbringning og Nedpløjning paa samme Tid, kan Gødningen udkøres paa et Stykke af Marken, hvorefter Spredning og Nedpløjning kan ske samtidig.

Som nævnt blev det engelske Landbrugs Mekanisering gennemført under Krigen saa at sige paa en Gang. Det blev gjort paa den Maade, at den engelske Stat, hovedsagelig efter Laane- og Lejeloven, fra Amerika indkøbte Landbrugsmaskiner og Traktorer og ganske simpelt anbragte dem paa alle Gaardene. Man kan saaledes stadig i det daglige Arbejde høre Udtalelser, der minder om den Tid, f. Eks. „Ham, der kører Regeringens Traktor“ eller „Regeringens Mejetærsker“ o. s. v.

Det var altsaa ikke Gaardene selv, men Regeringen, der gennemførte Mekaniseringen, og derfor forekommer det ret enestaaende, at den lille Gaard er mekaniseret næsten lige saa stærkt som den store. Det var heller ikke for at gøre Arbejdet lettere, at der mekaniseredes, men for at øge Produktionen i Forhold til den præsterede menneskelige Arbejdskraft. Det samme Synspunkt gælder faktisk den Dag i Dag.

Jeg har her nævnt forskelligt, som jeg har stiftet Bekendtskab med under mit Ophold i England. Man skal ikke uden videre gaa ud fra, at alle de nævnte Maskiner eller Arbejdsmetoder kan finde økonomisk Anvendelse i Danmark. Der gør sig den Væsensforskel gældende, at den danske Landmand maa mekanisere sin Bedrift lidt efter lidt og selv bære alle Udgifter ved Nyanskaffelser, hvorimod den engelske Landmand fik en Del af de dyre Maskiner indsat uden direkte Vederlag, hvortil kommer Tilskudsordninger og et langt højere Prisniveau. Men der vil forhaabentlig af det nævnte være et og andet, som vi herhjemme kan bruge med Fordel paa det ene eller det andet Omraade, eller eventuelt kan give Anledning til „en god Idè“.
